

# (P)ŠKOLÁK

TISKNOU A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE NEPRODEJNÉ !

## Co VÍTE/NEVÍTE o naší škole

Přechod jarních měsíců začíná být pro děti v MŠ více náročný. Začíná plavecký výcvik, zkouší se na besídku „Dni matek“, zhotovují se dárečky, navštěvují divadelní představení, jak v MŠ, tak i v ZŠ i na jiných místech, jezdí se na výlety. Nejvíce je ale očekáván „Den dětí“. Ten letošní prožívaly děti 3 dny. První den hrály šipkovou, kde plnily různé úkoly, cesta byla zakončena hledáním pokladu na zahradě MŠ a byl ukončen opékáním. Druhý den děti mezi sebou i v družstvech soutěžily a třetí den jsme se zúčastnily oslav společně se ZŠ ve Chvalkovicích.

Jelikož je od dubna veliký provoz na silnici, pokud to jde, děti tráví co nejvíce času ve školní zahradě. Každý si zde najde svůj koutek k nerušené hře. Dřevěný domeček slouží za pokojíček, průlezka se za pomocí dek přemění na stan, z pískoviště se stane kuchyň, kde se veselé vaří z písku dobroty, zdlážděná plocha se stane velkým papírem, kde si děti kreslí křídou. Na závěr pobytu si vždy děti vyžádají soutěže, o které nikdy není nouze.

Jako každý rok, tak i letos se rozloučíme s předškoláky a přemýslíme, jak jim zpestřit páár posledních dnů v MŠ. Půjdou se podívat do 1. třídy ZŠ, na své kamarády ze školky, naposledy se všemi dětmi pojedeme na výlet, čeká je „poslední odpoledne“ v MŠ spojené s výletem a poslední den slavnostní rozloučení, kde jsou děti pasovány na školáky s předáním šerpy, obdrží na památku knížku, květinu a zápisníček. Oslavu prožívají všechny děti i personál MŠ. je to pro všechny náročný čas, ale nejkrásnější odměnou pro nás je přání dětí „Já bych ještě zůstal/a ve školce“.

Do ZŠ odchází: Balcar Jiří, Dědek Martin, Gotvald Josef, Jirásková Renata, Kricnarová Kateřina, Mikulková Aneta, Petr Jan, Teuberová Petra.

Provoz MŠ uzavřen od **19. 7. – 15.8. 2004**

MŠ byla připojena ještě jedna telefonní linka:

obědy se odhlašují na tel. číslo **491 491 584,**  
ředitelna má tel. číslo **491 491 099.**

*Dana Raticová  
vedoucí mateřské školy*

# STRÁNKA PRO RODIČE

## DOPRAVNÍ VÝCHOVA U RODINĚ

Několik rad rodičům k přípravě dětí na bezpečnou chůzi a jízdu v provozu.

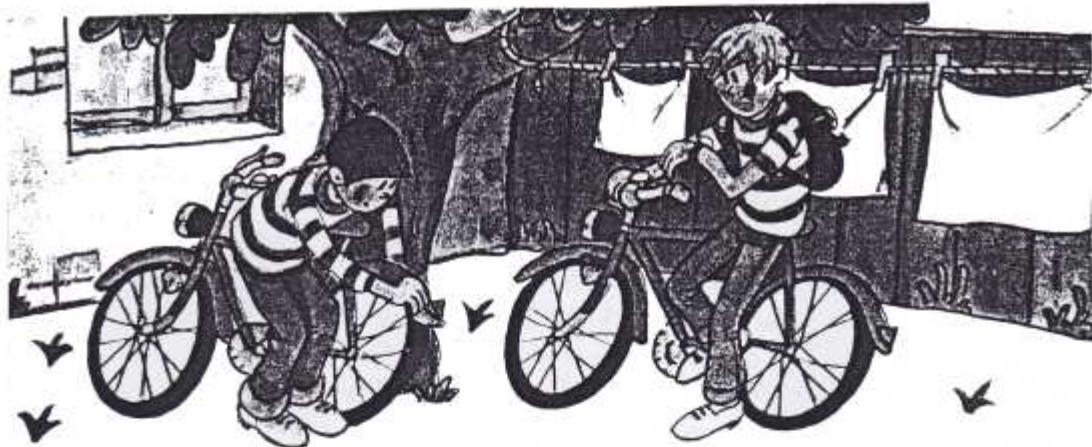
(Z EDICE DOPRAVNÍ VÝCHOVA DĚtí)



### Na kole v provozu

Desetileté dítě už chce samo jezdit na silnici. Jste přesvědčeni, že už dostačeně dobře zná a umí prakticky uplatňovat všechna potřebná pravidla provozu na pozemních komunikacích? Jestliže jste s ním často jezdili na výlety a vyjížďky, často jste s ním cvičili na dětském dopravním hřišti a při jízdách automobilem jste vedli odborné diskuse na téma dodržování pravidel provozu (popř. vaše dítě získalo ve škole nebo na dopravním hřišti průkaz cyklisty jako osvědčení svých znalostí a dovedností), budete ho do provozu moci pusit. I pak mu ale raději vymezte místa a prostory, kde jezdit může a kam nesmí. Znovu připomínáme, že důležitou podmínkou jízdy na kole každého cyklisty mladšího 15 let je používání ochranné cyklistické přilby, a to jak na silnici, tak i v terénu. Přilba musí být správně nasazena a připevněna. To platí i pro jízdu na tříkolce a na běžné (ne skládací) sportovní koloběžce. Naštěstí se užívání cyklistických přileb stalo v posledních letech samozřejmostí i pro mnohé starší cyklisty.

Jaké musí mít jízdní kolo vybavení, to jsme si již řekli. Pro bezpečnost cyklisty jsou však velmi důležité i další součásti, např. kryt řetězu a blatníky.



## ZÁVĚR

Rodina zajišťuje biologické a citové potřeby dítěte, vytváří základy pro rozvoj jeho osobnosti a mezilidských vztahů. Rodiče poskytují dítěti první modely řešení sociálních situací, a tak ovlivňují jeho předpoklady pro zařazení do společnosti. Rané dětské zážitky jsou nejsilnější. Co rodiče vytvoří nebo pokazí v prvních letech života dítěte, to ho provází i v budoucnosti. Osobnost dítěte se vytváří součinností tří faktorů: zděděnými vlastnostmi, rodinnou výchovou a působením okolí. První roky života jsou pro formování osobnosti nejdůležitější; na výchově se nejvíce podílí rodina. Vše, co se v tomto období děje, je proto velice významné a stává se základem osvojování dalších, znalostí a dovedností.

Chceme-li naše děti uchránit před nehodami, přejeme-li si, aby se samostatně, disciplinovaně a bezpečně pohybovaly v dopravních situacích, a chceme-li z nich vychovat slušné řidiče, musíme s dopravní výchovou začít co nejdříve.



*Štěstnou cestu!*

# Devát'áci se s Vámi loučí

1. září 1995 nastoupilo 18 malých vystrašených žáčků do 1. třídy. Byli jsme to právě my. Vůbec jsme nevěděli, co nás čeká, ale postupem času jsme si tu zvykli a pochopili, že škola není jen učení, ale i zábava. Seznámili jsme se se spoustou dětí i dospělých a naučili se slušnému chování, i když někdy to nedáváme moc na jevo.

Určitě jsme tady prožili pěkné dny a roky. Ale škola se neobejde bez menších hádek, problémů a nesplněných úkolů. Během prvních čtyř let nás přibývalo. Ve druhé třídě k nám zavítali tři noví žáčci, a tak náš počet vzrostl. Ve čtvrté třídě se náš počet opět zvýšil. Po celou dobu našeho studia jsme si ani neuvědomovali, jak ta léta rychle ubíhají. Vždyť to není tak dlouho, co jsme se loučili s mateřskou školkou. Se stoupajícím věkem se stupňovala i náročnost učiva. Každý z nás si určitě oblíbil nějaký ten školní předmět. Ale všichni se shodneme, že nejlepší předmět na škole jsou přestávky a hodiny volna. Přiznáváme, že jsme nebyli žádní „svatouškové“. Často jsme patřili mezi nejzlobivější třídu na škole. Takže přestávky jsme využívali především k honění po třídě i chodbách, k házení houbou a různými školními pomůckami. Ale před prověrkami jsme o přestávkách doháněli to, co jsme doma hodili za hlavu.

I u nás se projevilo to, že když jde do tuhého, umíme zabrat. Například před přijímacími zkouškami na školy. Všichni jsme se snažili, abychom se na zvolenou školu dostali. Většině z nás se to na první pokus podařilo až na pár výjimek. Ti se bez problémů dostali ve druhém kole. Všem našim současným i mladším spolužákům přejeme, aby jejich budoucí studium probíhalo v pohodě a s dobrými výsledky.

A chtěli byste vědět, kteří kantoři byli našimi třídními učiteli po celých devět let? V první třídě to byla paní učitelka Jarmila Ježková, ve druhé nás provázela paní učitelka Miluše Škopová a zbylých sedm let to s námi vydržela paní učitelka Ludmila Smolová.

Všem učitelům, kteří mají podíl na našem vzdělání a výchově bychom chtěli poděkovat. Hlavně paní učitelce Smolové, která měla pevné nervy. Ale nejen učitelům. Patřičný „dík“ patří i zaměstnancům školní jídelny. Vždyť nám přece plnili naše bříška. Dále děkujeme paním uklizečkám, ty udržovaly pořádek a čistotu ve škole a panu školníkovi za jeho menší bufet se sladkostmi.

Děkujeme a nashledanou.

Žáci z 9. A

## KAM JSME ZAMÍŘILI:

Patrik CHREŇO	SOU Jaroměř - umělecký kovář a zámečník
Andrej JANOVSKÝ	COP Hronov - elektrotechnika
Ondřej KALIŠ	SSŠ Náchod - management cestovního ruchu
Veronika KUMSTOVÁ	SPŠ keramická Bechyně - výtvarné zpracování porcelánu a keramiky
Petr LEGNER	SOU Jaroměř - opravář zemědělských strojů
Alice LESKOVÁ	Gymnázium Jaroměř
Josef MAREK	SOU Jaroměř - opravář zemědělských strojů
Jaroslav MATOUŠ	SOU Jaroměř - opravář zemědělských strojů
Lukáš MERTLÍK	SPŠ Dvůr Kr. n. Lab. - informační technologie
Roman NÝČ	SOU Hronov - nástrojář
Marek OTAVA	SPŠ Dvůr Kr. n. Labem - informační technologie
Tomáš PATRNÝ	SOU Jaroměř - opravář zemědělských strojů
Martin PAVEL	SOŠ Nové Město n. Met. - kuchař
Jakub PETIRA	SOŠ Nové Město n. Met. - kuchař
Pavel PRCHLÍK	SOU Nové Město n. Met. - kuchař - číšník
Vendula ŠIROVÁ	SOU Trutnov - Kuchař - číšník
Vladimíra ŠKOPOVÁ	Gymnázium Jaroměř
Tereza ŠPAČKOVÁ	Evangelická akad. Náchod - pečovatelka
Ivana VOLÁKOVÁ	SOU Červený Kostelec - krejčí
Jiří ŽDÁRSKÝ	SOU a COP Hronov - elektrikář - slaboproud

Poprvé v historii zdejší školy se sešlo ve školním roce 1999-2000 tolik žáků v páté třídě, že museli být rozděleni do třídy A a B. Většina žáků ze třídy B přestoupila na tuto školu ze školy ve Velkém Třebešově. Škola ve Velkém Třebešově měla pouze čtyři ročníky, proto se nám v té malé školice velice líbilo.

Během školní docházky přistoupili někteří žáci z jiných škol a některí odešli. Často se měnil nás třídní kolektiv, ale i třídní učitelé. Mnohému jsme se naučili nejenom z učebnic, ale zvládlí jsme i podítač a ruční práce. Ve škole jsme si užili mnoho legrace, ale také písemky, zkoušení a občas i stres. Nejvíce jsme se vždycky těšili, až zazvoní a budeme mít přestávku.

Některí z nás se zapojili do aktivit, které organizaovala škola v době vyučování. Chodili jsme do sboru, zúčastnili jsme se různých soutěží (dopravní, literární, matematické, přírodnovědné a sportovní). Jako každý rok i letos se děvčata podílela na uspořádání výstavek prací žáků naší školy. Zapojili jsme se i do vydávání časopisu Poškolák.

Škola pro nás byla nejen plněním povinností, ale i řadou zážitků a příhod, na které budeme jistě rádi vzpomínat. Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří s námi měli trpělivost a snažili se nám předat co nejvíce vědomosti i životních zkušeností. Poděkování patří i těm, kteří se snažili, aby bylo ve škole hezké pracovní prostředí a abychom měli vždy plné žaludky.

Nashledanou 9.B

*Augstová Tereza – SOŠ zemědělská Kostelec n.O, agropodnikání*

*Hanušová Kateřina – SZŠ zdravotní Trutnov, zdravotní ošetřovatel*

*Heuchelová Nikol – EA Náchod, sociální Pečovatelství*

*Hník Jaromír – SOŠ Trutnov, lesnická*

*Holubec Jaroslav – OU Hronov, kuchař a čišník*

*Horák Jaroslav – OU Jaroměř, tesař*

*Kadaníková Monika – SOŠ Červený Kostelec, oděvnictví*

*Klimešová Nina – OU Nové Město n.M, pečovatelka*

*Lesk Patrik – SOŠ Poříčí, textilní podnikání*

*Macek Jakub – SPŠ Nové Město n.M, strojírenství*

*Plištil Lubomír – COP Hronov, nástrojař*

*Seidel Lukáš – COP Hronov, nástrojář*

*Šíla Jiří – SPŠ – Nové Město n.M, strojírenství*

*Švorcová Veronika – SOU Lázně Bělohrad, kuchař, čišník*

*Tlapáková Miroslava – SOŠ Trutnov, poštovní a peněžní služby*

*Weisser Daniel – COP Hronov, strojírenství*

# Moje rodina

Moje rodina má tři členy - mamku, sestru a mě. Rodiče jsou rozvedení a tat'ka už tři roky pracuje v Irsku. Jmenuje se Ladislav Cerman a je mu 50 let. Z prvního manželství má jednu dceru Lucii, které je 31 let a má syna Péťu.

Bydlíme v České Skalici. Moje mamka se jmenuje Věra, je ji 48 let a učí na Gymnáziu v Náchodě. Sestra Kristýna jezdí domů na vikendy, protože studuje na Karlově univerzitě v Plzni medicínu. Je jí 21 let a odmalička mně pomáhala vychovávat. Ráda jezdí na kole, chodí na výlety, krásně maluje a vyšívá.

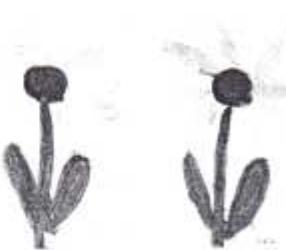
Mně je 11 let, jmenuji se Barbora a chodím do 6. třídy. Ráda maluji a nakupuji. Mám hrozně moc ráda psy a přírodu. Mým snem je stát se návrhářkou.

Myslím si, že naše rodina, i když není úplná, je fajn, protože se máme rádi.

Barbora Cermanová 6. třída



Patrik Lesk 9.B



Pavlína Mikulková MŠ 4 roky

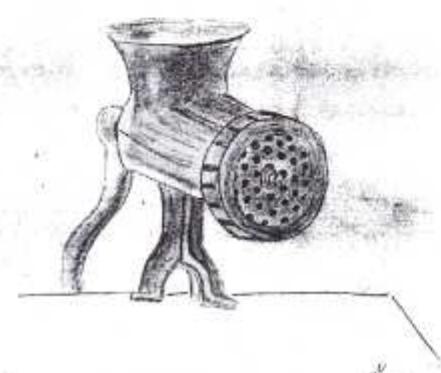
## Moje rodina

Moje rodina se skládá ze čtyř členů. Mamka, tat'ka, sestra a já. Také k nám patří babička a děda, kteří mají svůj domek na druhé straně dvorku. Jsou to tátovi rodiče.

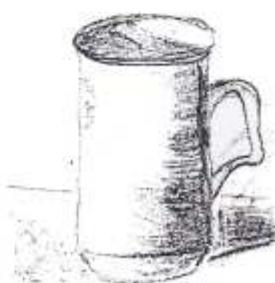
Oba moji rodiče jsou zaměstnani. Babička a děda si užívají zasloužilého důchodu a jen občas příležitostně pracují v lese. Moje sestra chodí do druhé třídy ZŠ. Já jsem žákyní šesté třídy ZŠ. Jelikož jsem starší, musím trochu hlídat mladší sestru. Mamka se kromě práce stará o domácnost a o nás. Tat'ka má své truhlářství a také má zálibu v zahradkaření. Pěstuje zeleninu, ovoce i květiny. Babička s dědou se starají o domácí zvířata, např. slepice, králíky.

Když se všichni sejdeme o svátcích nebo rodinných oslavách, jsme jedna velká rodina.

Simona Petirová 6. třída



Veronika Švorcová 9. B



Jakub Žďárský 8. třída

# Moje rodina

Moje rodina se chová ke mně moc hezky. Mám mamku, tatku a mého brácha Luboše.

Mamku mám moc ráda. Pracuje v mateřské škole. Je to moje kamarádka. Můžu si s ní povídат a se vším mně poradí. Vše si říkáme, co nám je a co nás trápí. S mamkou jezdíme na kole a každé pondělí večer chodíme cvičit do haly. Mamka mě učí vařit, abych něco uměla do budoucna.

Tatku mám taky moc ráda, ale teď je mimo domov. Pomáhá stavět lékárny, domy a benzínové pumpy. Skoro každý den mně volá nebo já jemu píšu SMS. Pracuje od pondělí do čtvrtka. Rádi hrajeme karty, autobus (žolíky). S tatkou se stále pošťuchujeme.

Mého brácha Lubu mám taky moc ráda. Někdy se spolu pere-me a děláme různé legrácky. Pomáhá mi s angličtinou nebo s jiným učivem. Luba se učí informační technologii, aby uměl seřizovat, opravovat a stavět počítače. Luba má koníčky: basket, volejbal, nohejbal, stolní tenis a tenis.

Na dovolenou jezdíme se dvěma rodinami. Jelikož Luba už je veliký, má jiné záliby, a tak s námi nejezdí.

Často podnikáme výlety do přírody na kolech. Kdybych neměla mou rodinu, tak nevím, co bych dělala! Jsem šťastná, že se vždy mám kam vrátit.

Moji rodinu mám moc a moc ráda.



Nikola Morávková  
8.třída



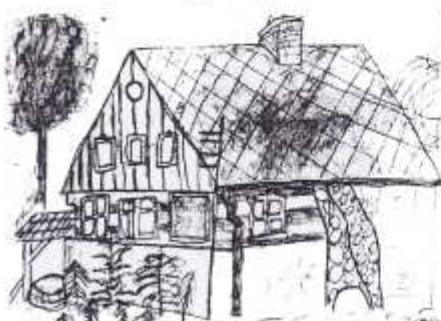
Karolína Švandová 7.třída

# Moje rodina

Jmenuji se Martina Vrabcová, bydlím s mou rodinou ve Chvalkovicích. Moje mamka se jmenuje Marcela Vrabcová, za svobodna Šedivá, dříve bydlela ve Svinštanech. Pracovala ve Chvalkovicích v potravinách, teď pracuje v závodě Hartman Rico. Miloš Vrabec, tak se jmenuje můj tatka, pochází z malé vesničky, která se jmenuje Výhled. Pracuje také v závodě Hartman Rico. Mám i sestru,

která se jmenuje Kateřina. Někdy se chová strašně, mohla by se trochu uklidnit. Babička a děda bydlí v Ohništanech, tato vesnička je vzdálená asi 50 km odtud. Druhá babička bydlí nad námi v bytě. Zapomněla jsem na mého psa, který se jmenuje Maiki, je to Labradorský retrívr.

Tak tohle je moje rodina.



Josef Marek 9. A

# Drogy

Jmenuje se Tomáš. Je mu 25 let a už 2 roky se obejde bez drog. Přečtěme si jeho příběh.

Ve škole se učil docela dobře, až do svých 15 let, kdy nastupoval na střední školu. S drogami se setkal asi v polovině prvního ročníku. Nabídl mu je jeden z kamarádů a on, aby nevypadal jako zbabělec, to zkusil. Nejdříve jen kouřil marihuanu, ale brzy mu to přestalo stačit, a tak začal u „party“ shánět tvrdé drogy. Nejdříve zkusil heroin. Zatím ho jen šňupal, protože vpichovat ho injekční stříkačkou se bál, ale asi za dva měsíce si začal píchat heroin do žily. Učení ho už vůbec nezajímalо, a tak v prvním ročníku prošel s obtížemi. O prázdninách ho rodiče začali mnohem víc nutit do učení, ale většinu času trávil s partou, se kterou mu sice rodiče zakázali se stýkat, ale tím víc ho to k ní táhlo. Do druhého ročníku by nejradší ani nenastoupil. Do školy chodil čím dál míň, a tak ho v půlce druhého ročníku vyhodili. Drogy bral několikrát denně a domů chodil pozdě večer. Jednou se už domů vůbec nevrátil. Přespával různě u kamarádů. Aby měl na drogy, musel víc krást a problémy se zákonem na sebe nenechaly dlouho čekat.

V 19 letech ho odsoudili na 1 rok vězení. Ve vězení drogy nebral, a tak se rozhodl skoncovat s nimi nadobro. Vrátil se domů a začal si hledat práci. Kvůli neúplnému vzdělání ho nechtěli nikde přijmout. Řekl si, že už drogy nebral dost dlouho, a tak neuškodí, když si občas nějakou vezme. Ani netušil, jak rychle se vrátil do starých kolejí.

Když rodiče přišli na to, že bere drogy, donutili ho jít na léčení. Myslel si, že to nepomůže a taky se mu nechtělo, ale nakonec si dal říct. Dnes je zaměstnaný a po večerech si dodělává školu.

Jeho příběh není ničím výjimečný, snad jen tím dobrým koncem.



Jakub Staněk 6. tř.  
(čerpáno z časopisu ABC )

Veronika Kumstová 9. A

# Já a můj pes

26.6.2003 jsme si dovezli domů ze Staré Jesenice 7 týdenní štěně německého ovčáka a dali jsme mu jméno Ron. Ronečka jsme museli mít necelé 2. měsíce doma, protože neměl hotový kotec. S Ronem jsem si užila perfektní prázdniny.

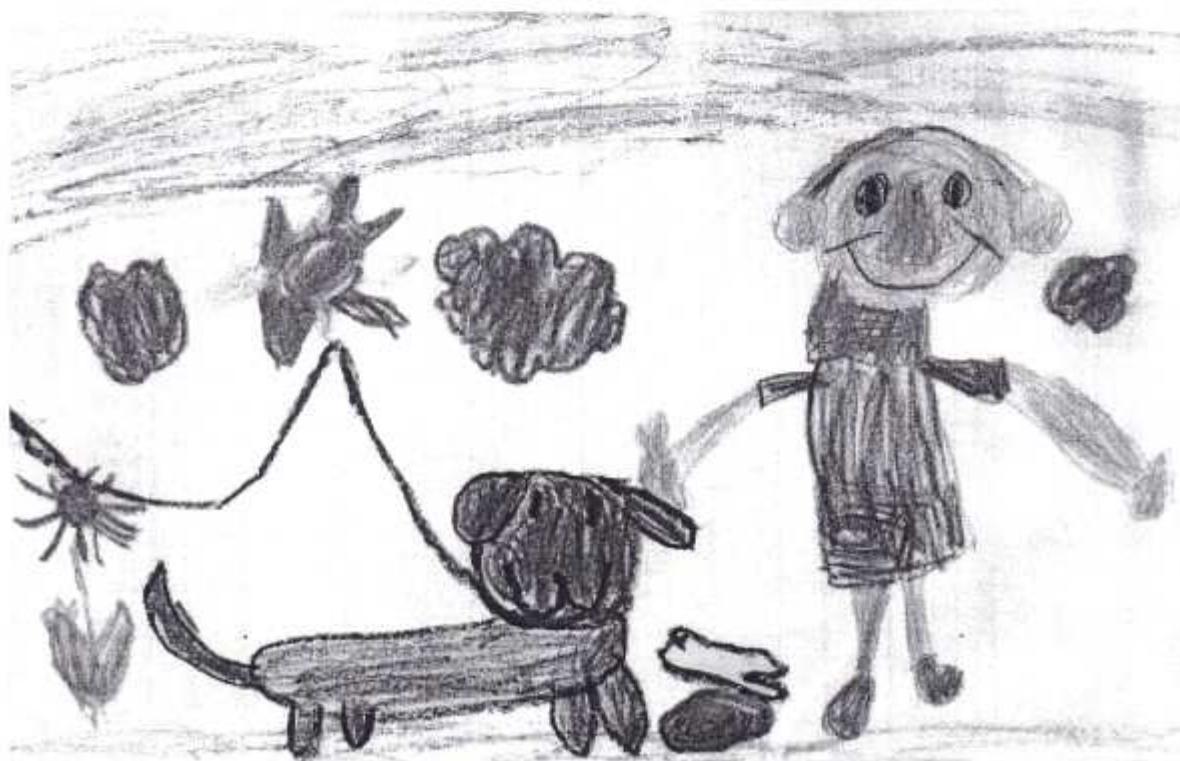
Na dovolené u babičky v jižních Čechách ( v Nové Bystřici ) jsme si užili spoustu legrace. Jednou za čas jsme se šli s Ronem vykoupat do rybníka, ale vždy na chvíli, protože z těch veder byly rybníky úplně zelené a kvetly. Proto jsme se radši moc nekoupali. Ronečkovi se ve vodě moc a moc líbilo, bylo velmi těžké ho z vody dostat.

Když jsme se vrátili z dovolené domů, čekal tam na Rona dostavěný kotec s teplou, prostornou boudou. Teď už záleželo jen a jen na Ronovi, jestli se mu bude v kotci líbit. Když jsme ho dali asi v 8 hod. večer do kotce, čekali jsme, že bude kňučet a štěkat, to by musel jít domů, protože byl naproti na chatě strejda s tetou a kdyby Ron kňučel, oni by nemohli v klidu spát. Čekalo nás ovšem obrovské překvapení. Ron byl úplně potichu, zalezl si do své nové boudy a spal až do rána.

S Ronečkem to bylo každý den super, ráno jsem vstávala už v 6.45 hod., chodila jsem se s ním projít a hrát. Ke konci prázdnin jsem s Ronem začala cvičit, že začátku to moc nešlo, ale každým dnem to bylo čím dál lepší. Teď už cvičí dobře. Od září chodím s Ronem na cvičák do České Skalice. Asi před 14 dny jsme pořádali závody pro členy klubu a náš Ron se umístil na 2 místě. Jsem na Rona opravdu pyšná.

Díky němu jsem si prázdniny opravdu užila. Byly to ty nejlepší prázdniny za osm let.

Vendula Šírová 9.A



Renata Jirásková MŠ 5let

# Stále se něco děje



Už poněkolikáté se v naší škole konala soutěž **Doremi**. Zde si mohli zasoutěžit žáci, kteří chodí do školního sboru. Soutěžilo se ve dvou kategoriích. O vítězích rozhodly děti. Žákům, kteří se zúčastnili dodatečně, blahopřejeme za jejich odvahu a těm, co nevyhráli, přejeme, aby se jim to podařilo příště.

A jak to dopadlo? Tady je výsledek:

#### 1. kategorie

T. Hynková	1. místo
J. Špička	2. místo
L. Vrabcová	3. místo
M. Fügnerová	3. místo
P. Mertlíková	3. místo

#### 2. kategorie

P. Zejenyj	1. místo
V. Kumstová	2. místo
V. Škopová	2. místo
M. Švábová	3. místo
P. Lesk	4. místo
A. Lesková	4. místo

#### Olympiáda v ČJ

Olympiáda v ČJ se konala v DĚČKU dne 8. 3. 2004. Za naši školu si prověřili své vědomosti v českém jazyce spolu s 35 soutěžícími Alice Lesková z 9. A a Jaromír Hník z 9. B. Umístili se ve druhé polovině soutěžících.



#### 6.4. „Sedmero krkavců“ ve školce

V mateřské školce se konalo loutkové představení na motivy této pohádky. Pohádku dětem předvedla paní Holasová, která si většinu loutek dělala sama. Představení se jim určitě líbilo.

#### „Pythagoriáda“

19.4. se konalo v Náchodě pro žáky 6. a 7. ročníku okresní kolo matematické soutěže „Pythagoriáda“. Žáci 7. ročníku J. Staněk a V. Murin byli velmi úspěšní – obsadili 5. místo. Špatně se nevedlo ani žákyni stejného ročníku K. Švandové. A zástupci 6. ročníku? Zjistili, jaká je konkurence a snad si uvědomyili, že k úspěchu je potřeba nejen nadání, ale i pile.



**22.4. výuku PLAVÁNÍ** zahájilo 65 žáků z 1. až 4. třídy a 15 dětí z MŠ. V deseti lekcích se v náchodském bazénu naučí nebát se vody a většina i dobře plavat.

**30.4. Fotografování tříd** Fotily se jednotlivé třídy s třídními učitelkami, ale i žáci ve skupinkách. Jak je známo, tak devaté třídy se fotí i na TABLO. Ale pouze fotografie na tablo nestačí. Tablo vyžaduje spoustu úsilí a práce, o kterou se postarala děvčata z de-

vátých tříd při hodinách pracovního vyučování, ale i o přestávkách. Obě tabla se povedla a putovala na Obecní úřad zde ve Chvalkovicích.



#### Náchodská Prima sezóna 2004

V rámci této akce jsme se zúčastnili:

a) 3.5. v aule Jiráskova gymnázia studenti z Pardubic předvedli pásmo písniček Jarka Nohavici a z pohádkových filmů pro dětské publikum. Z naší školy toto vystoupení viděla 4. a 5. třída.

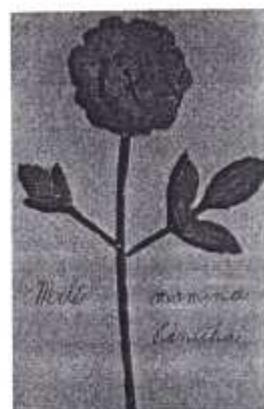
b) 4.5. se žáci 6. a 7. třídy zúčastnili divadelního představení **Romeo a Julie**. Jeli autobusem už ráno v 8 hod. z Chvalkovic. V divadle chvíli čekali, než paní učitelka zaplatí listky, a potom vystoupili po hezkém schodišti do sálu náchodského Beránku. Když se usadili, zazněl několikrát gong a na pódiu přišla slečna, která je uvítala.

A potom už to začlo. Představení bylo hezké, ale protože bylo herce špatně slyšet, někteří žáci hlavně z jiných škol ho rušili tím, že se nahlas bavili. I přes toto špatnou zkušenosť máme divadlo stále rádi a těšíme se na další představení.

c) 5.5. do divadla jely třídy 8., 9. A a 9. B. Ve velmi hezkém sále Beránku zhledli žáci hned dvě představení. První se jmenovalo **Celé léto v jednom dni**, které zahrálo Gymnázium Ústí nad Orlicí. Druhé představení, které se nám líbilo více, nám zahrálo Slezské gymnázium Opava pod názvem **Jak chudák k ještě větší nouzi přišel**. Líbilo se nám zejména proto, že v něm byly reklamy a zpravodajský deník v komickém podání.



**5.5. Besídka v MŠ ke dni matek.** Byla to ukázka všeho, co se dělí za celý rok naučily. Protože jsou moc šikovné předvedly pod vedením paní učitelek nejrůznější básničky, písničky, tanecinky, hru na flétnu, cvičky a další dovednosti.



Hana Straková 2. tř.

**6.5. Sbor zpíval v Jaroměři.** Na 450 malých zpěváčků z patnácti pěveckých sborů Náchodská, včetně našeho chvalkovického, se setkalo v Jaroměři. Nesoutěžní přehlídka Jaroměřská nota se konala v nově zrekonstruovaném jaroměřském divadle. Mezi vystupujícími sbory jsme se rozhodně neztratili. Pro mnohé to byla první příležitost zazpívat si na velkém jevišti a vystupovat před plným hledištěm. Stihli jsme také prohlídku muzea, kde byla instalována zajímavá výstava.



**14.5. Červenokostelecké dny módy** navštívily třídy 9. A, 9. B a dívky ze 7. a 8. třídy. Tuto akci pořádá Střední průmyslová škola oděvní Červený Kostelec spolu se žáky Zahradnické školy Kopidlno. Diváci zhlédli mnoho krásných modelů, modelek i květin a doufáme, že to nebylo naposled.



Markéta Matoušová 7. tř.



Petr Kapoun 2. tř.

**19. a 20. 5.** se konal koncert nazvaný „Jarní muzicirování,“ který byl spojen s výstavou prací žáků naší školy. První koncert se konal pro širokou veřejnost a druhý další den ráno pro děti a učitele ZŠ i MŠ Chvalkovice. Vystoupili zde žáci, kteří chodi do sborového zpěvu a na hru klavíru, flétny, kytary, a trubky. Doufáme, že se koncert líbil.



**20.5. Úpice bratří Čapků** Naše škola se této literární soutěži zúčastňuje pravidelně. Letošní ročník byl jubilejný, desátý. Byly vyhodnoceny dvě práce našich žáků. Tomáš Hlaváček (6.tř.) se svou prací Chvílka překvapení a Nikol Heuchelová (9.B) se dvěma básněmi Podzimní písceň a Vánoční písceň. Oba obdrželi diplom a knihu.

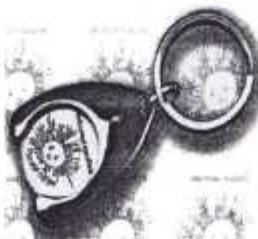
**28.5. Divadlo v přírodě** MŠ a 1. až 5. ročník ZŠ viděli představení s názvem **Kouzelník ze země Oz** v parku u Čerychovy vily v České Skalici. Učinkující měli zajímavé kostýmy a představení se dětem líbilo.



Barbora Cermanová 6. tř.

**31.5. Interní koncert hudebního kroužku.** Každý z hráčů na flétnu nebo klavír předvedl to nejlepší, co se za celý rok naučil. Odměnou za celoroční snažení mu byl diplom s osvědčením za uplynulý rok.

**Celorepubliková sbírka** pořádaná Občanským sdružením Život dětem za účelem nákupu zdravotnické a přístrojové technologie pro dětská oddělení nemocnic ve všech městech naší republiky probíhala v květnu a červnu. Naše škola přispěla zakoupením 50 kusů přívěsků.



**2.6. Den dětí v MŠ**

Děti si zahrály ve Velké Bukovině šípkovanou, při které samozřejmě nesměly chybět dopisy a úkoly zaměřené na rozumovou i pohybovou výchovu. Druhá část kvůli nepříznivému počasí musela probíhat až o den později. Děti si v ní zahrály různé hry formou závodů na zahradě a v tělocvičně. Oba dny si děti moc užily.



Nikola Morávková 8. tř.

**4.6. Dětský den**

Zúčastnily se ho všechny děti z naší školy i školky. První částí bylo putování po označených trasách. Obě deváté třídy měly za úkol stát na stanovištích a dávat dětem úkoly. Poté se všichni odebrali na hřiště, kde se posilnili občerstvením: opečenými páry s rohlíkem a nanukem. Učitelé pro nás měli pestrý program. Mohli jsme zhlednout dravce, kinology, hasiče a modely malých letadel. Dětský den se nám velmi vydařil.



# PRÁZDNINY



Všichni se těšíme, až nám paní

rozdá vysvědčení. Začne nám to dlouho

očekávané období **PRÁZDNINY**, kdy můžeme dlouho spát v



Můžeme jezdit na , hrát , dovádět se svými domácími

 a  . A někteří z nás jezdí  k moři,

tam se toho dá taky dělat spousta. Mezi jiným se můžeme  a jezdit na

 . A naši rodiče jezdí k moři za 

Na konci prázdnin nás opět čeká  . A opětovně  na přestávky

a na začátky .

Vladimíra Škopová 9.A

## *Na tomto čísle spolupracovaly:*

*Veronika Kumstová, Alice Lesková, Vendula Širová, Vladimíra Škopová, Tereza Špačková,  
Ivana Voláková, Tereza Augstová, Kateřina Hanušová, Nikol Heuchelová, Monika  
Kadaníková, Nina Klimešová, Veronika Švorcová, Miroslava Tlapáková*

*Číslo 37 bylo vydáno 28. června 2004 v počtu 165 výtisků.*